

til Opnaaelse af det nævnte Formaal i hver enkelt Kommune, saavel som i, at der af Statskassen ydes et Tilskud til Dækning af en Del af de hermed forbundne Udgifter. — Derimod — hedder det videre — „kan Mindretallet ikke gaa med til, at der af Statskassen ydes Tilskud til Dækning af Udgifterne ved Foranstaltninger, der gaar ud paa at nedsætte Priserne paa visse Levnedsmidler og Brændsel, eller Udgifter til andre Formaal, for saa vidt saadanne Foranstaltninger er beregnede paa ogsaa at komme de formuende eller mere bemidlede iblandt Kommunernes Beboere til gode“. (Det indrømmes, at det i visse Kommuner eller særlig afgrænsede Landsdele kan være formaalstjenligt og fuldt forsvarligt, at der for enkelte Levnedsmidlers Vedkommende gennemføres Foranstaltninger, hvorved alle, ogsaa de velstillede, nyder Fordel af Prisnedsættelserne, men „netop fordi saadanne Foranstaltninger er, og efter deres Art som oftest maa være, lokalt begrænsede, skal ogsaa de hermed forbundne Udgifter bæres af Skatteyderne indenfor den paagældende Kommune eller Landsdel). — Mindretallet hævder fremdeles, at Lovforslagets Definition af, hvilke Foranstaltninger Kommunalbestyrelserne kan træffe i Medfør af Lovforslagets Bestemmelser, er uklar. „Det afgørende for, hvorvidt der skal ydes Statstilskud til Gennemførelse af en Foranstaltning, bør efter Mindretallets Mening være, om Foranstaltningen tager Sigte paa at hjælpe den uformuende eller mindre bemidlede Del af Kommunens Beboere“, og ikke, hvorvidt den — hvad der henvises til i Lovforslaget — har „Hjemmel i den gældende Lovgivning“. Eksempelvis anføres, at ingen vil bestride det lovmedholdelige i, at en Kommune fra sit Gasværk udleverer Kokes i mindre, nærmere fastsatte Kvanta til Kommunens ubemidlede Beboere for en lavere Betaling end den almindelig gældende, og „der synes ikke tilstrækkelig Grund til at undtage Udgifterne ved en saadan Foranstaltning fra de Udgifter, hvortil der kan ydes Tilskud fra Statskassen“. — Fremdeles er Mindretallet imod, at Lovforslaget vil gøre kommunal *Børnebespisning* „obligatorisk i alle Kommuner“, som Indenrigsministeren udtrykte det ved Lovforslagets Fremsættelse. Ganske vist skal efter Indenrigsministerens Ændringsforslag Kommunalbestyrelserne kunne afgøre, hvorvidt Adgangen for de uformuende Forældres og Forsørgeres Børn til at faa et Maaltid tilstrækkelig nærrende Mad daglig skal ordnes som en „Fællesbespisning“, ligesom ogsaa Bestemmelsen om, at Indenrigsministeren kan fastsætte de nærmere Regler vedrørende Børnebespisningen er foreslaaet udeladt, men den „obligatoriske“ Pligt for Kommunerne er midlertid bibeholdt. — Endvidere mener Mindretallet, at overalt, hvor det anses for paakrævet at yde en direkte Pengehjælp i Anledning af Dyrtiden, bør dette ske gennem *Hjælpe-*